

Evrâd-ı Bahâiye üzerine

Abdülkadir Bey: “Emirdağ Lâhikası 123. sayfada ‘Kardeşlerim, merak etmeyiniz, Cevşen ve Evrâd-ı Bahâiye bu defa dahi o dehşetli zehirin tehlikesine galebe etti; tehlike devresi geçti, fakat hastalık devam ediyor’ cümlesinden ve Risâle-i Nur’un daha başka bazı yerlerinden anlaşılıyor ki, Üstad Hazretleri Cevşen’in yanında Evrad-ı Bahâiye adıyla bir vird daha okuyor. Evrad-ı Bahâiye virdinin muhtevası nedir? Nelerden bahseder? Ne zaman ve nasıl okuyabiliriz?”

Evrâd-ı Bahâiye, Bahâeddin Şah-ı Nakşibend Hazretlerinin Peygamber Efendimiz’in (asm) manevî ruhaniyetinden mânâ âleminde ders aldığı kuvvetli ve tesirli bir duâ metnidir. Bedüzzaman Hazretleri genellikle “Evrâd-ı Kudsiye” nâmıyla andığı bu duâ metni için, “Şah-ı Nakşibend’in kudsî bir evrâdıdır ki, Hazret-i Peygamber Aleyhisselâtü Vesselâm’dan âlem-i mânâda ders almış”¹ demektedir.

Başından sonuna kadar Peygamber Efendimiz’in (asm) duâlarının özel bir düzenleme ile bir araya getirilmesinden meydana gelmiş olan bu yüksek metin, çok geniş bir niyazı ve çok kudsî bir yalvarışı ifade eder. Duâların hemen tamamı âyet ve hadis-i şeriflerde mevcuttur.

Evrâd-ı Kudsiye’de başlangıç Allah’ın isimlerine ayrılmıştır: Allah’ın Melik, Hayy, Kayyum, Hak, Mübîn olduğunu, O’ndan başka ilâh olmadığını, O’nun bizim Rabbimiz olduğunu, bizim yaratıcımız olduğunu, bizim O’nun kulu olduğumuzu ve gücümüz yettiğince O’nun ahdi ve vaadi üzerine bulunduğumuzu, yaratıklarının şerrinden Allah’a sığındığımızı, Allah’ın üzerimizde bulunan nimetlerini kabul ettiğimizi, günahlarımızı itiraf ettiğimizi ifâde ederek, “Ey Äżaffâr, ey Äżafûr olan Allah’ım, günahlarımı bağışla. Şüphesiz inanıyorum ki, Sen’den başka hiç kimse günahları bağışlayıcı değildir” niyazı ile bu duâyaya devam ediyoruz.

Allah’ı tenzih, Allah’a hamd, Allah’tan başka ilâh olmadığını ve Allah’ın en büyük olduğunu söyleyerek, yüksek ve büyük olan Allah’tan başka hiç kimsede güç de,

kuvvet de bulunmadığını ifade ile O'nun Evvel, Ahir, Zahir, Batın olduğunu ve O'nun her şeyi bildiğini zikrediyoruz.

Allah'ın muhtelif isimleri ile Allah'ı tenzih ve tesbih ifadeleri ile duâ devam ediyor. Allah'ın Evvel olduğu, Allah'tan önce hiçbir şeyin olmadığı; Allah'ın Âhir olduğu, Allah'tan sonra hiçbir şeyin olmayacağı; Allah'ın Zahir olduğu, hiçbir şeyin Allah'a benzemediği; Allah'ın Batın olduğu ve Allah'ın görmediği hiçbir şeyin bulunmadığı; Allah'ın çok olmayıp Bir olduğu, vezirsiz Kadir olduğu, danışmasız Yönetici olduğu zikirleri ile duâ devam ediyor.

Duâ, Tâ hâ, Tâ sîn mîm, Tâ sîn, Yâ sîn, Hâ mîm, Ayn sîn kâf gibi sûre şifrelerinden hareketle yüce sûreleri, Allah'ın bizi kulluğuna kabûlüne, Allah'a imânımızın kemâle ermesine, şirksiz ve isyansız bir inanç içinde olmamıza, kâmil bir îmân ve istikametli bir amel-i sâlih içinde bulunmamıza şefaathçi yapar. Bu makamda Âyete'l-Kürsî'yi zikrederek duâyaya ve isteklere kuvvet verir.

Duânın diğer bir orijinal yanı, Kur'ân-ı Kerim'in kırkıncı sûresinden kırk altıncı sûresine kadar olan ve başlarında Hâ mîm şifreleri bulunan yedi sûreyi, yani Mü'min, Fussilet, Şûrâ, Zuhruf, Duhân, Câsiye ve Ahkaf sûrelerini başlarında bulunan Hâ mîm ifâdeleri ile zikrederek ayrı ayrı anmış olması ve Allah'ın emrini kabûlümüze, Allah'ın yardımına ihtiyacımızın şiddetli olduğuna, günahlarımızın bağışlanmasına, tövbemizin kabûlüne, cezâsından affedilmemize, azabından korunmamıza bu sûrelerin şefaathini istemiş olmasıdır.

Allah'ın bizi şükredici, zikredici, Kendisini isteyen ve Kendisine itaatkâr kılması, tövbemizi kabul etmesi, kalbimizi arındırması, günah ve isyanlara karşı bizi koruması, kalbimizden manevî hastalıkların, rıyanın, gösterişin, kinin, nefretin, ihanetin, Allah'ın rızası haricinde olan her şeyin sevgisinin ve yönelişinin kaldırılması istekleri ile Cenâb-ı Hakk'a yönelişe devam edilir.

Yüksek ve faziletli bir duâ metnini dar bir çerçevede özetlemeye ne imkânımız, ne gücümüz vardır. En iyisi bu duâ ile bire bir muhatap olmak ve bu duâ ile Allah'ı kendimize muhatap ederek Allah'a yalvarmaktır.

İki salâvat ortasında yapılan duâların makbul olması ciheti ile Üstad Bedüzzaman Hazretlerinin Evrâd-ı Kudsiyeyi, yüksek bir salâvat metni olan Delâilü'n-Nur'un ortasında okuduğunu, Evrad-ı Kudsiye bittikten sonra tekrar Delâilü'n-Nur okumaya devam ederek Delâilü'n-Nur'u bitirdiğini yakın talebelerinin bildirdiğini burada ifâde edelim.

Bu duâ metnini her sıkıntımızda, her ihtiyaç hissettiğimiz zaman okuyabilir ve

böylece yüce Allah'ı imdadımıza çağırabiliriz.

Dipnot:

1- Hizb-ü Envâri'l-Hakaiki'n-Nûriye, s. 76